

ΤΗΣ Γ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ

ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Αναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.
Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῶ συμμορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλιώμεθα· δι' οἶκτον γὰρ τὸν ἄμορφον, μεταμορφούμενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβῶρ καταλάμπρυνεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ...

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὡ φιλοθεάμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήκοι, μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν ἐξαστράψαντα, θεϊκαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐνηχηθῶμεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνήν, ἡγαπημένον ἀνακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβῶρ καὶ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄπαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκινείσθω πρὸς αἴνεσιν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυριευκότος· θεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφούμενος συμπαρίστησι, τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος, τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θαβῶρ ὡς ηὐδόκησεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν γνόφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως διεδέξατο νεφέλη· ἐν ἣ Μωσῆς καὶ Ἡλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιοθέντες, Θεῷ ἔλεγον· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδὰμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεοούργησεν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, ὀψόμενοι τὴν θείαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἦλιος μὲν τὴν γῆν, φαιδρύνων αὐθις δύνει· Χριστὸς δὲ μετὰ δόξης, ἀστράψας ἐν τῷ ὄρει, τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δεῖξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμπρον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀίδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι. (τρὶς)

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ

Πληρωθέντος τοῦ προοιμιακοῦ ψαλμοῦ,
Συναπτή μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέ-
κραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ζ' καὶ ψάλλομεν Στι-
χηρὰ ἰδιόμελα δ', δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶ-
τα.

Ἦχος δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύρι-
ε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐ-
στιν.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανὸν ἐ-
μιμείτο, νεφέλη ὡς σκηπὴ ἐφηπλοῦτο. Σοῦ
μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρου-
μένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰω-
άννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ
καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα θεωρήσαντες
τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήμα-
τά σου· ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ κατα-
ξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε,
Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον
σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανὸν ...

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν
τοὺς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώ-
θης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως κα-
ταυγάζων αὐτούς· ἔνθεν φιλανθρωπία, ἐκεῖ-
θεν ἐξουσία, δεῖξαι βουλόμενος τῆς Ἀναστά-
σεως τὴν λαμπρότητα· ἥς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν
εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάν-
θρωπος.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται

τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν ...

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐ-
παινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Εἰς ὄρος ὑψηλόν, μεταμορφωθείς ὁ Σωτὴρ,
τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐνδό-
ξως ἐξέλαμψας· δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀ-
ρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀ-
ξιωθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ,
Μωυσῆς καὶ Ἡλίας ἐδεικνυον, ὅτι ζώντων καὶ
νεκρῶν κυριεύει· καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ
Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· ᾧ καὶ φω-
νὴ τοῦ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύ-
ρει λέγουσα· Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ
τὸν Ἄϊδην σκυλεύσαντος, καὶ νεκροῖς δωρου-
μένου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡ-
μᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν
αἰῶνα.

Ὅρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν τί-
μιον καὶ ἅγιον ἐστίν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστη-
σαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον
μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφανέρωσεν, ἡ φρι-
κτὴ σου Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰ-
ακώβῳ· οἵτινες τὴν ἀκτίνα τοῦ προσώπου σου
μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶ-
νων σου, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνον-
το· οἱ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμα-
ζον βλέποντες, Μωυσῆν καὶ Ἡλίαν, συλλα-
λοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. Καὶ
φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗ-
τός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδό-
κησα· αὐτοῦ ἀκούετε, ὅστις καὶ δωρεῖται τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Ανατολίου.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Χριστὲ ὁ
Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου
Μαθητὰς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην,
ἐν τῷ Θαβῶρ ἀνελθόν. Σοῦ δὲ Σωτὴρ μετα-
μορφουμένου, τὸ Θαβῶριον ὄρος φωτὶ ἐσκέ-
πετο. Οἱ Μαθηταί σου Λόγε, ἔρριψαν ἑαυτοὺς
ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὄραν τὴν
ἀθέατον μορφήν. Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ

καὶ τρόμῳ, οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὀ-
ρῶντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

**Εἴσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν
ἐπιλύχνιον εὐχαριστιάν χῦμα·**

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός,
* οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, *
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς
ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἁ-
γιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι και-
ροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ,
ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας.

Τῆ Παρασκευῆ ἐσπέρας.

Ἦχος βαρῦς. Ψαλμὸς νη΄.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ· τὸ ἔλεός σου προ-
φθάσει με. (νη΄ 10-11)

Στίχ. α΄. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θε-
ός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ’ ἐμὲ λύτρω-
σαί με. (νη΄ 2)

Στίχ. β΄. Ῥυσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀ-
νομίαν καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. (νη΄
3)

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα

(κδ΄ 12-18).

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· Ἀνάβηθι πρὸς με
εἰς τὸ ὄρος, καὶ στηθὶ ἐκεῖ, καὶ δώσω σοὶ τὰ
πτυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς,
ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. Καὶ ἀναστὰς
Μωυσῆς, καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ, ἀ-
νέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῖς προ-
εσβυτέροις εἶπεν· Ἠσυχάσατε αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐ-
πιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ἀαρῶν καὶ
Ὡρ μεθ’ ὑμῶν· ἐάν τιτι συμβῆ κρίσις, προ-
σπορευέσθωσαν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωυσῆς
εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκάλυπεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος·
καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σι-
ναῖ, καὶ ἐκάλυπεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας·
καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωυσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἑβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ δὲ εἶδος τῆς

δόξης Κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυ-
φῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
Καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέ-
λης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ
ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκον-
τα νύκτας.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα

(λγ΄ 11-23, 34, μστ΄ 8).

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐνώπιος ἐνω-
πίῳ, ὡς εἴ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον,
καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δὲ θερά-
πων Ἰησοῦς, υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορεύε-
το ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύ-
ριον· Ἴδου σύ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν
τοῦτον· σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναπο-
στελεῖς μετ’ ἐμοῦ· σὺ δὲ μοι εἶπας· Οἶδά σε
παρὰ πάντα, καὶ χάριν ἔχεις παρ’ ἐμοί. Εἰ
οὖν εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν
μοι σεαυτὸν γνωστῶς, ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ὦ
εὔρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι
λαὸς σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει
αὐτῷ Κύριος· Ἐγὼ αὐτὸς προπορεύσομαί σου,
καὶ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰ
μὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύῃ μεθ’ ἡμῶν, μή με ἀ-
ναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀ-
ληθῶς, ὅτι εὔρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγὼ τε καὶ
ὁ λαὸς σου, ἀλλ’ ἢ συμπορευομένου σου μεθ’
ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθησόμεθα ἐγὼ τε καὶ ὁ λα-
ός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν ἐπὶ τῆς
γῆς ἔσιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· Καὶ
τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὔ-
ρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε
παρὰ πάντα. Καὶ λέγει Μωυσῆς· Δεῖξόν μοι
τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ παρελεύ-
σομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω
τῷ ὀνόματί μου, Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐ-
λεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰ-
κτείρω. Καὶ εἶπεν· Οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσω-
πόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσω-
πόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἴδου
τόπος παρ’ ἐμοί, καὶ στηθὶ ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἡ-
νίκα δ’ ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε
εἰς ὀπήν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ
μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθῃ καὶ ἀφελῶ τὴν
χειρά μου, καὶ τότε ὄψῃ τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ

πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι. Καὶ ὀρθρίσας Μωυσῆς τὸ πρωί, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἀκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε· Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Καὶ σπεύσας Μωυσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα
(ιθ' 3-9, 11-13, 15-16).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔρχεται Ἡλιοῦ εἰς Βηρσαβεέ, ἣ ἔστι τοῦ Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. Καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπινε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, καὶ φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπινε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. Καὶ εἰσηλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Ἐξελεύσῃ, καὶ στήσῃ ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἰδοὺ Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα κραταῖον διαλῶν ὄρη, καὶ συντριβὸν πέτρας ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κυρίου· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός· οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κυρίου· καὶ μετὰ τὸν συσσεισμόν πυρ· οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κυρίου· καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὖρας λεπτῆς, καὶ ἐκεῖ Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλιοῦ, ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε, καὶ ἔστη παρὰ τὸ σπήλαιον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἦξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ· καὶ χρίσεις

τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ, εἰς Προφήτην.

Ἐκτενής, τό· Καταξίωσον,
Πληρωτικά, Κεφαλοκλισία.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'.

Ὁ φωτὶ σου ἄπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθέ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμέν σοι· Εὐσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων.

Ὁ αὐτός.

Τὸ προήλιον σέλας Χριστός, σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς περιπολεύων, καὶ πρὶν τοῦ Σταυροῦ, ἄπαντα τὰ τῆς φρικτῆς οἰκονομίας τελέσας θεοπρεπῶς, σήμερον ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, μυστικῶς τῆς Τριάδος τὸν τύπον ὑποδείκνυσι· τοὺς γὰρ προκρίτους τρεῖς τῶν Μαθητῶν, Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, σὺν αὐτῷ ἀγαγὼν κατ' ἰδίαν, καὶ μικρὸν ὑποκρύψας τῆς σαρκὸς τὸ πρόσλημμα, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἐμφαίνων τοῦ ἀρχετύπου κάλλους τὴν εὐπρέπειαν, καὶ ταύτην οὐχ ὀλοκληρον· τὸ μὲν πληροφορῶν αὐτούς, τὸ δὲ καὶ φειδόμενος, μήπως σὺν τῇ ὀράσει καὶ τὸ ζῆν ἀπολέσωσιν· ἀλλ' ὡς ἠδύναντο χωρεῖν, τοὺς σωματικὸς ὀφθαλμοὺς περιφέροντες. Καὶ Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, Μωυσῆν καὶ Ἡλίαν ἠνέγκατο, ἀναλόγως μαρτυροῦντας αὐτοῦ τὴν Θεότητα· καὶ ὅτι αὐτὸς ἔστι τὸ ἀληθινὸν τῆς πατρικῆς οὐσίας ἀπαύγασμα, ὁ κυριεύων ζώντων καὶ νεκρῶν. Διὸ καὶ νεφέλη, κα-

θάπερ σκηνή, περιέσχεν αὐτούς· καὶ φωνὴ ἄνωθεν τοῦ Πατρὸς ἐκ τῆς νεφέλης, ἠχητικῶς προσμαρτυροῦσα καὶ λέγουσα· Οὗτός ἐστιν, ὃν ἀρρέυστως ἐκ γαστρὸς, πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· ὃν ἀπέστειλα σῶσαι, τοὺς εἰς Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον βαπτιζομένους, καὶ ὁμολογοῦντας πιστῶς, ὡς ἀδιαίρετόν ἐστιν, ἓν τὸ κράτος τῆς Θεότητος· αὐτοῦ ἀκούετε. Αὐτὸς οὖν φιλήθροπε Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς καταύγασον ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, καὶ ἀξίους ἀνάδειξον κληρονόμους, τῆς ἀτελευτήτου Βασιλείας σου, ὡς ὑπεράγαθος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὀρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου· μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος α΄.

Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, Ἐγὼ εἰμι, λέγων, ὁ Ὄν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνας, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβὴν οὐσίαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος, Μωσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκός, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαυῖδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει· Θαβώρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβὰς τῷ ὄρει Σωτήρ, μετὰ τῶν Μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδὰμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστράψαι πάλιν πεποιήκας, μεταστοιχειώσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργέ τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ, τὴν θείαν ἡλλοιώθησαν ἕκστασιν· καὶ νεφέλη περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἷς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενῆς καὶ Σωτήρ τοῦ κόσμου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς σου Κύριε, σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, τὴν δόξαν τῆς θεϊκῆς σου μορφῆς· ἔβλεπον γὰρ τὰ ἰμάτιά σου, ἀστράψαντα ὡς τὸ φῶς, καὶ τὸ πρόσωπόν σου ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ μὴ φέροντες ὄραν τὸ ἄστεκτον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, εἰς γῆν κατέπιπτον, μηδὲως ἀτενίσαι ἰσχύοντες. Φωνῆς γὰρ ἤκουον μαρτυροῦσης ἄνωθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Τό, Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον· καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος βαρῦς.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς

ἠδύναντο. Λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς,
τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτό-
κου, φωτοδότα δόξα σοι. (τρῖς)

Καὶ Ἀπόλυσις.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος βαρὺς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγα-
θός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ
τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δεί-
ξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς
ἠδύναντο. Λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς,
τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτό-
κου, φωτοδότα δόξα σοι. (τρῖς)

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης
σου Σωτῆρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς
ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ μετε-
μορφώθης. Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάλουν

σοι τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ
κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀ-
στραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τὸ
φῶς σου λάμπσας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης Ἰησοῦ
καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνὴ,
τοὺς Αποστόλους τῆς δόξης σου κατεκάλυ-
ψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέ-
ροντες ὄραν, τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου
δόξης τοῦ προσώπου σου, ἀναρχε Σῶτερ Χρι-
στὲ ὁ Θεός. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμ-
ψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἀνελθὼν σὺν Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἐν
τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς ἀπαστράψας, σὺν Μω-
σῆ Ἡλίας σοι παρίστανται· Νόμος καὶ Προ-
φῆται γάρ, ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν· ᾧ καὶ τὴν
Υἰότητα, τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ, ὁμολογῶν
ἐκάλεσεν Υἱόν· ὃν ἀνυμνοῦμεν, σὺν σοὶ καὶ
τῷ Πνεύματι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἐκ νεότητός μου * πολλὰ πολεμεῖ με πάθη *
ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ * καὶ σῶσον, Σωτῆρ
μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, * αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυ-
ρίου * ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ * ἔσεσθε ἀπεξη-
ραμμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἄγιω Πνεύματι * πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται * καὶ
καθάρσει ὑψοῦται, * λαμπρύνεται * τῇ τριαδι-
κῇ Μονάδι * ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι * ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ῥεῖθρα, * ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν *
πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς πη΄ (88).

Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλι-
άσσονται. (δίς)

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ·
τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐ-
θεμελίωσας.

Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ...

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡ-
μᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁ-
γίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγε-
λίου τὸ ἀνάγνωσμα. (θ΄ 28-36)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ
Ὁρθοῦ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς
τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον ἀνέβη

εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου
αὐτοῦ ἕτερον καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐ-
ξαστράπτων. Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελά-
λουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἥλιος,
οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ
ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὁ δὲ Πέ-
τρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὑ-
πνω· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν
αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας
αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐ-
τοὺς ἀπ' αὐτοῦ εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰη-
σοῦν· Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι
καὶ ποιήσωμεν σκηναὶς τρεῖς, μίαν σοὶ καὶ μί-
αν Μωϋσεῖ καὶ μίαν Ἥλιῳ, μὴ εἰδὼς ὃ λέγει.
Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη καὶ
ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ εἰ-
σελθεῖν ἐκείνους εἰς τὴν νεφέλην· καὶ φωνὴ
ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν
ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἐν
τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν εὐρέθη Ἰησοῦς μό-
νος. καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν καὶ οὐδενὶ ἀπήγγει-
λαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑώρα-
κασιν.

**Ὁ Προεστὰς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὸν ν΄ ψαλμὸν, χύμα.**

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξά-
λειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁ-
μαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λό-
γοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁ-
μαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

ῤαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἦ, κατὰ τὸ Ἀγιορειτικὸν Τυπικόν, τὰ ἐξῆς·

Δόξα. Ἦχος β'.

Τὰ σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται, Χριστοῦ ὀφθέντος ἐν Θαβωρίῳ.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα Στιχηρὸν ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Ὁ φωτὶ σου ἄπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθέ, δεῖξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμέν σοι· Εὐσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶθ' οὕτως οἱ δύο κανόνες τῆς ἑορτῆς. (εἰς η', εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, καὶ νῦν).

Πρῶτος Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἀπλετον εἶδος ἦκε.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ωιδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Χοροὶ Ἰσραήλ, ἀνίκμοις ποσί, πόντον ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας, τριστάτας, δυσμενεῖς ὀρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· Ἄισωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ῥήματα ζωῆς, τοῖς φίλοις Χριστός, καὶ περὶ τῆς θείας δημηγορῶν Βασιλείας ἔφη· Ἐν ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσεσθε, φωτὶ ὡς ἐξαστράπτω ἀπροσίτῳ, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες· Ἄισωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἰσχὺν τῶν ἐθνῶν, κατέδεσθε φίλοι Μαθηταί, θαυμασθήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, ὅτι δόξης πληροῦσθε, ὡς ὀφθήσομαι, λαμπρότερος ἡλίου ἐξαστράπτων, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες· Ἄισωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Σήμερον Χριστός, ἐν ὄρει Θαβῶρ, λάμπας ἀμυδρῶς, θεϊκῆς αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο, Μαθη-

ταῖς παρεγύμνου χαρακτηῖρα· σελασφόρου δὲ πλησθέντες, θείας αἴγλης, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον· Ἄισωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

**Δεύτερος Κανὼν, φέρων Ἀκροστιχίδα·
Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβῶρ ἶδε.**

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρός, τὴν δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. (δίς)

Δόξα.

Ὡς πέτρα τῷ σώματι σκεπασθεῖς, τῷ τεθεωμένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεόπτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Καὶ νῦν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβωρίῳ, καθωράθης τῷ Μωυσῇ, ἐν γνόφῳ τὸ πάλαι· ἐν φωτὶ δέ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς Θεότητος.

Καταβασία.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς * ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, * τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε * τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι * τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς * Φαραὼ τοῖς ἄρμασι * κροτήσας ἤνωσεν, * ἐπ' εὗρους διαγράψας * τὸ ἀήττητον ὄπλον· * διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, * τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ωιδὴ γ΄. Ἦχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου. (δίς)

Τροπάρια.

Ὅλον τὸν Ἀδὰμ φορέσας Χριστέ, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἀμείψας ἐλάμπρυνας πάλαι φύσιν, καὶ ἀλλοιώσει τῆς μορφῆς σου ἐθεοούρησας.

Στύλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ πάλαι, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν Ἰσραὴλ ἄγων σήμερον, ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ ἀρρήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξέλαμψε.

Δεύτερος Κανὼν.

Ἦχος πλ. δ΄. Οὐρανιας ἀψίδος.

Ἡ σκιάζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον, καὶ τῷ Μωυσῇ ὀμιλοῦσα, τῷ σῷ θεράποντι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀστραψάσης ἀρρήτως, ἐν Θαβῶρ σου Δέσποτα, Μεταμορφώσεως. (δίς)

Δόξα.

Συνανήλθ' σοι Λόγε, μονογενὲς ὕψιστε, ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ, καὶ συμπαρέστησαν, ὁ τε Μωσῆς καὶ Ἡλίας, ὡς Θεοῦ θεράποντες, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας, ὅλη τῇ Θεότητι μίξας, τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἦν ἐν δυοῖν ταῖς οὐσίαις, Μωυσῆς Ἡλίας τε, εἶδον ἐν ὄρει Θαβῶρ.

Καταβασία.

Ῥάβδος εἰς τύπον * τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται * τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα * τῇ στειρευούσῃ δὲ πρόην * Ἐκκλησία νῦν ἐξήνθησε * ξύλον Σταυροῦ * εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ, μετεμορφώθης ὁ Θεός, ἀναμέσον Ἡλιοῦ, καὶ Μωυσέως τῶν σοφῶν, σὺν Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ· ὁ Πέτρος δὲ συνῶν, ταῦτά σοι ἔλεγε· Καλὸν ὧδέ ἐστι, ποιῆσαι τρεῖς σκηνάς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἡλίᾳ, καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ ζ' ῥῥαὶ τῶν κανόνων.

Ωιδὴ δ'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύση τοὺς βοῶντάς σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Νόμον ἐν Σινᾷ τῷ γράμματι, διατυπούμενος Χριστέ ὁ Θεός, ἐν τῇ νεφέλῃ πυρὶ καὶ γνόφῳ, καὶ ἐν θυέλλῃ ὠφθης ἐποχούμενος. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἵνα πιστώσῃ τὴν ἔνδοξον, οἰκονομίαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς προϋπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν νέφει τὴν ἐπίβασιν θείας, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀρόρήτως ἐξέλαμψας.

Συλλαλοῦντες παρειστήκεισαν, δουλοπρεπῶς σοι τῷ Δεσπότη Χριστῷ, οἷς ἐν πυρὸς ἀτμίδι καὶ γνόφῳ, καὶ λεπτοτάτῃ αὔρα προσωμίλησας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατεμήνυον τὴν ἔξοδον, τὴν ἐν Σταυρῷ σου ἐν Θαβῶρ παρόντες, ὁ ἐν πυρὶ σε καὶ βάτω πάλαι, προκατιδὼν Μωσῆς, καὶ ὁ μετάρσιος δίφρω, ἐν πυρίνῳ Ἠλίᾳ Χριστέ.

Δεύτερος Κανὼν. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἐκ σαρκὸς σου βολίδες Θεότητος, ἐξεπορεύοντο· Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, ὅθεν οἱ πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβῶν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ὁ τὴν βάτον φυλάξας ἀλώβητον, προσομιλοῦσαν πυρὶ, τῷ Μωσεῖ θεολαμποῦσαν σάρκα ὑπέδειξας, Δέσποτα μελωδοῦντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δόξα.

Ἵπεκρύβη ἀκτίσι Θεότητος, αἰσθητὸς ἥλιος, ὡς ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, εἶδέ σε μεταμορφούμενον Ἰησοῦ μου. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καὶ νῦν.

Πῦρ μὴ φλέγον τὴν ὕλην τοῦ σώματος, ὥρα-θης ἄυλον, ὡς Μωσεῖ καὶ Ἀποστόλοις, ὠφθης

Ἠλίᾳ τε, Δέσποτα εἷς ἐκ δύο, ἐν δυοὶ τελείαις ταῖς φύσεσιν.

Καταβασία.

Εἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κατενόησα τὰ ἔργα σου * καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Ωιδὴ ε'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τοῦ φωτὸς διατιμήξας, τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνῆ σε Χριστέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθύνον.

Τροπάρια.

Προσενωπίῳ σοι ὦραι ὑπεκλίθησαν· φῶς γὰρ καὶ πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον σέλας Χριστέ, ἥλιος ἦκε, μορφὴν βροτεῖαν, ὡς ἀμεῖψαι ἠυδόκησας.

Ἴδου Σωτὴρ ἀνεβῶν, Μωσῆς καὶ Ἠλίᾳ τῶν Μαθητῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ Θαβῶρ ἐνηχουμένων, Χριστὸς ὃν πάλαι, προηγγείλαμεν ὄντα Θεόν.

Ἡ ἀναλλοίτως φύσις, τῇ βροτεῖᾳ μιχθεῖσα, τῆς ἐμφεροῦς ἀύλου Θεότητος, φῶς παραγυμνοῦσα τοῖς Ἀποστόλοις, ἀπορόρήτως ἐξέλαμψε.

Σὲ τὸ αἶδιον φέγγος, ἐν πατρῶᾳ τῇ δόξῃ, οἱ Μαθηταί, ὡς εἶδον ἐκλάμψαν Χριστέ, σοὶ ἀνεβῶν· Ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθύνον.

Δεύτερος Κανὼν.

Ἦχος πλ. δ'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ῥητορεύουσα γλῶσσα, σοῦ τὰ μεγαλεῖα οὐ δύναται φθέγξασθαι· ὁ κρατῶν ζωῆς γὰρ, καὶ θανάτου δεσπότης παρέστησας, ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, τὸν Μωσῆν καὶ τὸν Ἠλίαν, μαρτυρήσοντάς σου τὴν θεότητα. (δὶς)

Δόξα.

Ὁ χερσὶν ἀοράτοις, πλάσας κατ' εἰκόνα σου Χριστέ τὸν ἄνθρωπον, τὸ ἀρχέτυπόν σου, ἐν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας· οὐχ ὡς ἐν εἰκόνι, ἀλλ' ὡς αὐτὸς εἶ κατ' οὐσίαν, ὁ Θεὸς χρηματίσας καὶ ἄνθρωπος.

Καὶ νῦν.

Συγκραθείς ἀσυγχύτως, ἄνθρακα ὑπέδειξας ἡμῖν Θεότητος, καταφλέγοντα μὲν, ἁμαρτίας ψυχὰς δὲ φωτίζοντα, ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, ᾧ Μωυσῆν καὶ τὸν Ἡλίαν, Μαθητῶν τε ἐξάρχους ἐξέστησας.

Καταβασία.

Ὡ τρισμακάριστον ξύλον! * ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, * ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος· * δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, * τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς * Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, * τῷ παρέχοντι * τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ωιδὴ C'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Λαμπηδόνος πλέον, ἡλίου φῶς τρανότερον, ἐν Θαβῶρ ἐκλάμπας, ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ἐφώτισεν.

Ἀνελθὼν ἐν ὄρει, Θαβῶρ μετεμορφώθης Χριστέ, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν, ἀμαυρώσας φῶς ἐξέλαμπας.

Σὲ Θεὸν ἐπέγνω, οἱ ἔνδοξοι Απόστολοι, ἐν Θαβῶρ Χριστέ δέ, ἐκπλαγέντες γόνυ ἐκλιναν.

Δεύτερος Κανὼν.

Ἦχος πλ. δ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὡς μέγα καὶ φοβερόν, ὠράθη θέαμα σήμερον! ἐξ οὐρανοῦ αἰσθητός, ἐκ γῆς δὲ ἀσύγκριτος, ἐξήστραψεν ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νοητός ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ. (δίς)

Δόξα.

Παρηλθε μὲν ἡ σκιά, τοῦ νόμου ἐξασθενήσασα, ἐλήλυθε δὲ σαφῶς, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, Μωσῆς ἀνεβόησεν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ, κατιδῶν σου τὴν Θεότητα.

Καὶ νῦν.

Ὁ στυλὸς τῷ Μωυσεῖ, Χριστὸν τὸν μεταμορφούμενον, ἡ δὲ νεφέλη σαφῶς, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν ἐπισκιάσασαν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ, παρεδήλου ἐμφανέστατα.

Καταβασία.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις * παλάμας Ἰωνᾶς * σταυροειδῶς διεκπετάσας, * τὸ σωτήριον πάθος * προδιετύπου σαφῶς· * ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, * τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν * ὑπεζωγράφησε * τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει * τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, OIKOS, SYNAEAPION

Κοντάκιον αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταὶ σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς· οἱ συγκύπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως· προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖς Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ Θαβῶριον ὄρος προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧς περ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον.

Τῆς C' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνάμνησις τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Θαβῶρ ὑπὲρ πᾶν γῆς ἐδοξάσθη μέρος, Ἰδὼν Θεοῦ λάμπασαν ἐν δόξῃ φύσιν.

Μορφήν ἀνδρομένην κατὰ ἕκτην Χριστὸς ἀμείψε.

Τῆς ἕκτης τοῦ Αὐγούστου μηνός, τὴν ἀνάμνησιν τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Ἁγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία περιχαρῶς ἐορτάζει. Ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶν αὕτη. Ἐπειδὴ πολλά περὶ κινδύνων ὁ Χριστὸς διελέχθη πρὸς τοὺς Μαθητὰς καὶ θανάτου καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ καὶ τῆς τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ σφαγῆς· καὶ τὰ μὲν ἦν ἐν τῷ πα-

ρόντι βίω και ἐν χερσί, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐν ἐλπίσι βουλό-
μενος και τὴν ὄψιν αὐτῶν πληροφορησαί και δεῖξαί τις
ποτε ἐστίν ἡ δόξα ἐκείνη, μεθ' ἧς μέλλει παραγενέ-
σθαι, ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν και
μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· και ἔλαμψε τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο
λευκὰ ὡς τὸ φῶς· και ὠφθησαν αὐτοῖς Μωυσῆς και Ἡ-
λίας συλλαλοῦντες αὐτῷ.

Παραλαμβάνει δὲ τῶν ἄλλων τοὺς τρεῖς μόνους, ὡς ὑ-
περέχοντας· ὁ μὲν γὰρ Πέτρος, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν
αὐτόν· ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖσθαι ὁ δὲ Ἰά-
κωβος, ἐκ τοῦ δύνασθαι πιεῖν τὸ ποτήριον, ὅπερ και ὁ
Κύριος ἔπιε. Μωυσῆν δὲ και Ἡλίαν εἰς μέσον παράγει,
τὰς οὐκ ὀρθὰς ὑπονοίας τὰς εἰς αὐτόν παρὰ τοῖς πολ-
λοῖς γινομένας διορθούμενος. Ἐπειδὴ γὰρ τινες μὲν
αὐτόν Ἡλίαν ἔλεγον, ἄλλοι δὲ Ἰερεμίαν, διὰ τοῦτο
τοὺς Κορυφαίους ἄγει, ἵνα τὸ μέσον ἐντεῦθεν ἴδωσι
τοῦ δούλου και τοῦ Δεσπότη· και ἵνα μάθωσιν, ὅτι και
θανάτου και ζωῆς αὐτός ἐστιν ὁ ἔχων πᾶσαν τὴν ἐξου-
σίαν.

Αὐτῷ ἡ δόξα και τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.
Αμήν.

* * *

Εἶτα αἱ ζ' και ἡ' ῥῥαὶ τῶν κανόνων.

Ἐπιθὴ ζ'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀβραμιαῖοί ποτε, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμί-
νου φλόγα κατεπάτησαν, και ὑμνοῦντες ἔ-
ψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Περιχυθέντες φωτί, τῆς ἀπροσίτου δόξης,
Θαβῶρ ἐν ὄρει οἱ Ἀπόστολοι, Χριστὲ ἀνεβόη-
σαν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαίλαπι θείας ἡχῆς, και δροσοβόλω νεφέλῃ,
Χριστὲ και αἴγλη σου ἠδόμενοι, οἱ Ἀπόστολοι
ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν ἀπορόρητῳ φωτί, ὡς σὲ κατεῖδε Πέτρος,
Θαβῶρ ἐν ὄρει ἐξαστράψαντα, Χριστὲ ἀνεβό-
ησεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς, Χριστῷ συνόντες Παῖ-
δες, οἱ Ζεβεδαίου ὡς ἀπέπεμψε, μορφῆς φῶς
ἐβρόντησαν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς
εἶ.

Δεύτερος Κανὼν.

Ἦχος πλ. δ'. Παῖδες Ἐβραίων ἐν καμίνῳ.

Νῦν καθωράθη Ἀποστόλοις, τὰ ἀθέατα Θεό-
της ἐν σαρκίῳ, ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ, ἀστράπτου-
σα βοῶσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ἐφριξαν φόβῳ ἐκπλαγέντες, τὴν εὐπρέπειαν
τῆς θείας Βασιλείας, ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ, Ἀπό-
στολοι βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη· ὁ ἀπάτωρ γὰρ
Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τῇ πατρῷα φωνῇ, ἐν-
δόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεὸς και ἄνθρωπος, ὁ
αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Και νῦν.

Θέσει οὐ γέγονας Ὑψίστου, τῇ οὐσίᾳ δὲ Υἱὸς
ἠγαπημένος, προῦπάρχων ἡμῖν, ὠμίλησας ἀ-
τρέπτως, Εὐλογητὸς εἶ κράζουσιν, ὁ Θεὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Ἐκνοον πρόσταγμα * τυράννου δυσσεβοῦς *
λαοὺς ἐκλόνησε, * πνέον ἀπειλῆς * και δυ-
σφημίας θεοστυγοῦς· * ὅμως τρεῖς παῖδας *
οὐκ ἐδειμάτωσε * θυμὸς θηριώδης, * οὐ πῦρ
βρόμιον· * ἀλλ' ἀντηχοῦντι * δροσοβόλω
πνεύματι * πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· * Ὁ ὑπε-
ρύμνητος * τῶν πατέρων και ἡμῶν * Θεός, εὐ-
λογητὸς εἶ.

Ἐπιθὴ η'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολού-
μενοι ζήλῳ, τυράννου και φλογὸς ἀπειλῆν,
ἀνδρείως κατεπάτησαν· και μέσον πυρὸς ἐμ-
βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Νεύματι τὸ πᾶν ὁ φέρων, ποσὶν ἀχράντοις ὄ-
ρους ἐπέβη Θαβῶρ· ἐν ᾧ ἡλίου μᾶλλον αὐ-
γῆς, ἐξαστράψας τὸ πρόσωπον, νόμου προ-
κρίτους, και τῆς χάριτος ἐδειξε μέλποντας·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐν τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ, κατ' ὄρος ἐκφανθὲν ἀπορόρητως Θαβώρ, τὸ ἄσχετον καὶ ἄδυτον φῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τὴν κτίσιν φαιδρῶναν, τοὺς ἀνθρώπους ἐθέωσε μέλλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰεροπρεπῶς ἐστῶτες, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας ἐν ὄρει Θαβώρ, τῆς θείας χαρακτῆρα, τρανῶς ὑποστάσεως βλέποντες, Χριστὸν ἐν Πατρῶα, ἐξαστραψάντα δόξῃ, ἀνέμελλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Διὰ τῆς ἐν γνώφῳ θείας ὁμφῆς, τὸ πρόσωπον ποτὲ ἐδοξάσθη Μωσῆς· Χριστὸς δὲ ὡς ἱμάτιον, φῶς καὶ δόξαν ἀναβάλλεται· φωτὸς αὐτουργὸς γὰρ πεφυκῶς, καταυγάζει τοὺς μέλλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐκ φωτογενοῦς νεφέλης, Χριστὸν οἱ Μαθηταὶ ἀμπεχόμενον, ὀρῶντες ἐν Θαβώρ, καὶ πρηνεῖς ἐπὶ γῆς κατανεύσαντες, τὸν νοῦν ἐλλαμφθέντες, σὺν Πατρὶ τοῦτον ὕμνουν καὶ Πνεύματι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δεύτερος Κανὼν.

Ἦχος πλ. δ'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἀκηκοότες Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς μαρτυρούμενον, καὶ ὡς ἀνθρωπίνης στερότεραν ὄψεως, ὀρᾶν τοῦ προσώπου σου, τὴν ἀστραπὴν μὴ φέροντες, σοῦ οἱ Μαθηταί, ἐπὶ τὴν γῆν κατέπιπτον, ἐν φόβῳ μελωδοῦντες· Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βασιλευόντων πέφυκας, Βασιλεὺς ὠραιότατος, καὶ τῶν πανταχοῦ κυριευόντων Κύριος, δυνάστης μακάριος, καὶ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ᾧ οἱ Μαθηταί, καταπλαγέντες ἐβόων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν
καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον·
ὕμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς οὐρανοῦ δεσπόζοντι, καὶ τῆς γῆς βασιλεύοντι, καὶ καταχθονίων τὴν κυρείαν ἔχοντι, Χριστέ σοι παρέστησαν, ἐκ μὲν τῆς γῆς Ἀποστολοὶ, ὡς ἐξ οὐρανοῦ δέ, ὁ Θεοβίτης Ἡλίας· Μωσῆς δὲ ἐκ νεκάδων, μελωδοῦντες συμφῶνως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ῥαθυμοτόκοι μέριμναι, ἐπὶ γῆς κατελείφθησαν, τῇ τῶν Ἀποστόλων ἐκλογῇ Φιλάνθρωπε, ὡς σοὶ ἠκολούθησαν, πρὸς τὴν ἐκ γῆς μετάρσιον, θεῖαν πολιτείαν· ὅθεν καὶ ἐπαξίως, τῆς σῆς θεοφανείας, ἐμελώδουν τυχόντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον, * ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, παῖδες, * τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, *
δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· * ὕμνεῖτε τὸν συγκαταβάνα Λόγον * καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· * καὶ ὑπερυψοῦτε * τὸ πᾶσι ζῶν ἢν παρέχον * Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου
καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς * ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, * τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε * τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· * τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς * Φαραὼ τοῖς ἄρμασι * κροτήσας ἤνωσεν, * ἐπ' εὐρους διαγράψας * τὸ ἀήττητον ὄπλον· * διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, * τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'.

Ῥάβδος εἰς τύπον * τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· * τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· * τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην * Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήθησε * ξύλον Σταυροῦ * εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ωιδὴ δ΄.

Εἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κατενόησα τὰ ἔργα σου * καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Ωιδὴ ε΄.

Ὁ τρισμακάριστον Εὐλον! * ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, * ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος· * δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, * τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς * Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, * τῷ παρέχοντι * τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ωιδὴ ς΄.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις * παλάμας Ἰωανᾶς * σταυροειδῶς διεκπετάσας, * τὸ σωτήριον πάθος * προδιετύπου σαφῶς· * ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, * τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν * ὑπεζωγράφησε * τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει * τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Ωιδὴ ζ΄.

Ἐκνοον πρόσταγμα * τυράννου δυσσεβοῦς * λαοὺς ἐκλόνησε, * πνέον ἀπειλῆς * καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς· * ὅμως τρεῖς παῖδας * οὐκ ἐδειμάτωσε * θυμὸς θηριώδης, * οὐ πῦρ βρόμιον· * ἀλλ' ἀντηχοῦντι * δροσοβόλῳ πνεύματι * πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· * Ὁ ὑπερῦμνητος * τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ωιδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, παῖδες, * τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, * δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· * ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον * καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· * καὶ ὑπερυψοῦτε * τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον * Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΙΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἀντ' αὐτῆς, ψάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς.

Ωιδὴ θ΄. Ἦχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Σύντρομοι καινῇ φωτοχυσία, ἀθρόως οἱ Μαθηταὶ ἐλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἐώρων, καὶ προηνεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ τῷ Δεσπότῃ, τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν.

Ἦχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, θεόκτυπος βεβαιῶν τὸ θαῦμα· ὁ Πατὴρ γὰρ τῶν φώτων, Οὗτός ἐστιν Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, τοῖς Ἀποστόλοις, ἀνεβόα, οὐ ἀκούετε.

Καινὰ κατιδόντες καὶ παράδοξα, φωνῆς Πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν Θαβῶρ οἱ τοῦ Λόγου ὑπηρέται, ἐκμαγεῖον τοῦ ἀρχετύπου, Οὗτος ὑπάρχει, ἀνεβόων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Εἰκὼν ἀπαράλλακτε τοῦ ὄντος, ἀκίνητε σφραγὶς ἀναλλοίωτε, γιὰ Λόγε σοφία καὶ βραχίων, δεξιὰ Ὑψίστου σθένος, σὲ ἀνυμνοῦμεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Δεύτερος Κανὼν. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἴνα σου δείξης ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον δευτέραν κατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, Θεὸς ὀφθήσῃ ἐστῶς ἐν μέσῳ θεῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν Θαβῶρ, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ἀρρήτως ἐλαμψας· διὸ πάντες σε Χριστὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Δευτέ μοι πείθεσθε λαοί, ἀναβάντες εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον, ἀῦλως στῶμεν ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ· καὶ ἐποπτεύσωμεν νοῖ,

Θεότητα ἄυλον, Πατρός καὶ Πνεύματος, ἐν
Υἱῷ μονογενεῖ ἀπαστράπτουσαν.

Καὶ νῦν.

Ἐθελξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ
θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ ἄυλω
τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν
σοί, τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρ-
τῶν, μεγαλύνῳ ἀγαθῆ παρουσίας σου.

Καταβασίαι.

Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος, * ἀγεωρ-
γήτως βλαστήσασα Χριστόν, * ὑφ' οὗ τὸ τοῦ
Σταυροῦ * ζωηφόρον ἐν γῆ * πεφυτούργηται
δένδρον· * δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, * προσκυ-
νοῦντες αὐτόν, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου * τῷ γένει προσγε-
νόμενος θάνατος, * διὰ Σταυροῦ κατήρηται
σήμερον· * τῆς γὰρ προμήτορος ἢ παγγενῆς
κατάρτα διαλέλυται * τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς
Θεομήτορος, * ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις * τῶν οὐ-
ρανῶν μεγαλύνουσιν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος γ'. Αὐτόμελον. (ἐκ γ').

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρός ἀγεν-
νήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν
Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ
τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς
ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰ-
νεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ'), ἰστώμεν
στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς με-
γαλωσύνης αὐτοῦ.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους,
λαβὼν οὖς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν,
πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος,
δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ
κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἡ-
λιον λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυνα-
στείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ
τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστέ καὶ ἀπαύ-
γασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὠρά-
θης ἀναλλοίωτος.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰ-
νεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς
ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμε-
νος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν
ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ,
σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε
Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες
τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ
τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κό-
σμον, ἁμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶ-
σα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ
σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβώρ,
μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ
φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνῇ τοῦ Γεν-
νήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν
συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοού-
σιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττό-

μενος, Καλὸν ᾧδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδῶς ὁ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄. Βύζαντος.

Παρέλαβεν ὁ Χριστός, τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ Ἥλιος, τὰ δὲ ἰμάτια αὐτοῦ, ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὤφθησαν Μωυσῆς καὶ Ἠλίας, μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ. * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα. * Κύριε, ἐλέησον με. * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. * ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος. * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρα φωνή·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος βαρῦς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι. (ἄπαξ)

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς ἑορτῆς ἡ γ' καὶ ἡ ζ' ῥοδή.

Εἰ δὲ μή, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. (μζ' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ. (ξδ' 7)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. (ογ' 1-2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιᾶσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου. (ζζ' 8, ζε' 13)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ποτ' (86).

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. (ποτ' 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (ποτ' 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ...

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (ποτ' 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ...

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἔρει ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ. (ποτ' 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος βαρῦς. Ψαλμὸς πη' (88).

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (πη' 2)

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δεῖξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύνατο. Λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀἴδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. (πη' 6)

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, ...

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...

Στίχ. γ'. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. (πη' 12)

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, ...

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Θαβῶρ καὶ Ἑρμών * ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. (πη΄ 13). Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Κατὰ δὲ τὴν νεωτέραν τάξιν·

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. (λε΄ 10). Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος βαρῦς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουρον)

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Τὸ αὐτὸ ὑπὸ τῶν χορῶν.

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

(Ψάλλεται ἀπὸ κζ΄ Ἰουλίου ἕως ιγ΄ Ἀυγούστου πλὴν τῆς α΄ καὶ ε΄ Ἀυγούστου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουρον)

Ἦχος βαρῦς. Αυτόμελον.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους * μετεμορφώθης, * καί, ὡς ἐχώρουν, * οἱ μαθηταὶ σου * τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, * ἐθεάσαντο· * ἵνα, ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, * τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, * τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, * ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. (Ψαλμὸς ργ΄).

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Καθολικῆς Β΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου
τὸ Ἀνάγνωσμα. (α΄ 10-19)

Ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλησιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι ταῦτα γὰρ ποιούντες οὐ μὴ πταισῆτε ποτε. Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ οὐκ ἀμελήσω αἰεὶ ὑμᾶς ὑπομιμνήσκω περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείᾳ. Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμι ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, εἰδὼς ὅτι ταχινὴ ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδάσω δὲ καὶ ἑκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπτει γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβῶν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦτα ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα, — καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαίωτερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνω φαίνοντι ἐν ἀνχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαιγύαση καὶ φωσφόρος ἀνατείλη ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Ἀλληλούϊα (γ΄).

Ἦχος πλ. δ΄. (Ψαλμ. πη΄-ρμγ΄).

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. (πη΄ 12)

Μακάριος ὁ λαός, οὗ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ. (ρμγ΄ 15)

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιζ' 1-9).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ἰδοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωσεῖ μίαν καὶ μίαν Ἡλίας. Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε· ὅ καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἤψατο αὐτῶν καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ Θεοῦ λόγου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

ψάλλεται τὸ τροπάριον τῆς ζ' ὥδης τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη· ὁ ἀπάτωρ γὰρ Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τῇ πατρῴᾳ φωνῇ, ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, * πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. * (Ψαλμ. πη' 16). Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· * αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου, Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, * ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν.

Κατὰ παράδοσιν, προτίθενται ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότη Χριστοῦ ὠρμοὶ σταφυλαὶ καὶ ψάλλονται τὰ ἐξῆς·

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος βαρῦς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος βαρῦς. Αυτόμελον.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους * μετεμορφώθης, * καί, ὡς ἐχώρουν, * οἱ μαθηταὶ σου * τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, * ἐθεάσαντο· * ἵνα, ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, * τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, * τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, * ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Καὶ ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκειται ἡ ἐξῆς·

Εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῆς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὥριμωτάτην στάσιν ἐλθεῖν εὐδόκησας, ἵνα ἡ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δῶρον, εἰς ἐξιλασμὸν ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ᾠχος β'.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις· Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *

Εἰς τὴν τράπεζαν, παράκλησις
(ἰχθύος κατάλυσις).